

Nishto. Hohavdyas len o phuro.

Gele pala pash o phuro.

– Phureya, ame...

– E! Ka dav tumare love! Beshen ta...!

– A, chhe! An te piyas pani, chhe!

Anela i shuval.

– U-u-u! Ka dav te mama bule! I shuval anesa mange! An te han maro!

Oy aver anela. Lel i churi.

– Ach te lav ti men!

Hop, chindyas i phurya, o grwklyani.

– Ey, phureya! Ma mudar te romnya, ba! Dikhes, chi chhindyan la!

– E-e-e! Lake nanay sefte!

Taman kavka, ushtini i phuri, khelela.

– I-i-i! Samo amenge si kaya duruli!

– Phureya, nakamasa o love! Des amenge i duruli?

– A-a-a! Ne!

– Pherdi stadi frolya ka das tut!

– Ne, be! Me ka dav mi duruli!

– A, be! Ker odova be, phureya! Ka des la amenge!

Len pes akana okola, lile i duruli. Den les pa ekh stadi frolya. Gele peske. Hay gele andi krwchma, matile. O romni:

– O-o-o! Hohavdyas tumen pala o phuro!

– Dav te mama! Ka dav bulya!

Lel i chhuri, chhinen pe romnyan oe duy zhene. Lile e durulya: „Tw-rw-lw! Tw-rw-lw!“. Ni romni ushtela, ni nikon ushtela.

– Brey! Ka dav les kana bulya! Li heryas lilyas, li e phuryan mudar-kerdyas! Akana ka oprainav tut! Napraao ando ko mori ka chhiyav tu!

Nema tva, nema onova. Gelo khere.

– Phureua! Nakamas les! Ayde!

– Oti, be? Te thoas les ko chuvali!

Len les, thoven les ando chuvali. Tapar-tupar, ingalena les ko mori. Taman si veche pashes zhi ko mori, gele te piyen po ekh bira. Les mukle o chualesa avri ko drom. Nakhlo ekh ovchari otar. Shainela o chuvali.

– Ey, kvo e tova?

– Az swm star chovek! Glasyat ma naa tsarya da stana zet! Mi az sam star chovek!

– Day da vlyaza az, be!

– Ayde, de!

Phutrela o chuvali i phenla te chhivel pes o ovchari othe. Phanla o